

dr. Pirnat, Kamnik, 5 fl., Franjo Raušer, Mozirje, 5 fl., Ivan Mravljak, Mozirje 1 fl., Josip Turnšek, Mozirje, 3 fl., Oroslav Kolenc, Mozirje 5 fl., Josip Pirš, Mozirje, 5 fl., Mozirski dijaki (potom kazni za nemške besede) 1 fl. 61 kr., J. Ogrizek, Sv. Križ, 1 fl. 10 kr., Josip Dolinar, Loke, 2 fl., Josip Kren, Gornji grad, 5 fl. — Znesek 79 fl. 11 kr. — Prištevsji prvemu izkazu z 161 fl. 40 kr., zneso z denašnjim izkazom skupaj 240 fl. 51 kr. — Vsem vis. č. gg. darovateljem izreka za njih blagodušno podporo najprisrčnejšo zahvalo

odbor „Savinjskega Sokola“.

Iz Konjic. (Šulverein in renegati.)

Po Ptujski cesar Jožefovi svečanosti (?) bil je tukaj nekoliko časa mir. Toda sedaj se zopet gibljejo. Žalostno je, da naši tržani več ali manj te ljudi, ki so se malo učili in malo po svetu izkusili, vendar le radi poslušajo, kar naše društveno življenje in naše razmere le še žalostneje dela. Ti ljudje mislijo, da so trdi nemški stebri, ki bodo nemstvo, katero ni v nevarnosti, rešili, pred katerimi se morajo Slovenci na svoji domači zemlji pripogibati in Bog ve še kaj. — Podali so se tudi dne 26. avgusta t. l. k šulferajnovemu zborovanju v Smarije. Židovski časopisi so naenkrat v telegramih poročali, da so bile Konjice zastopane. Obžalujemo, če niso od drugih krajev odličnejše deputacije prišle. — Vprašali bi te ljudi, kakšga stanu da so, in v katerem imenu so se v Šmarije podali? — Koga je zastopal nekdanji pisac, katerega še celo njegovi pristaši zaradi njegovega obnašanja pri požarni brambi niso trpeti mogli? — Koga je zastopal človek, ki je bil komij, prepisalec, in ki sedaj deske prelaga in šteje? — Koga je zastopal davkarski praktikant Pollainšek itd.? — Taki ljudje gotovo niso niti tržanov, niti c. kr. uradnikov zastopali. In glejte, ne samo to. Sedaj se že močno pripravljajo k odborovim volitvam tukajšnjega „šulferajna“, katere bi mislile dne 23. t. m. biti. Pri tej priliki hočejo neko svečanost (?) prirediti. Toda mi jim bomo nekoliko na prste stopili, smo jim dolžni še od Silvestrovega večera, ter vemo nekaj reči, katere bi bile jako neugodne, ako bi se objavile. Zarad svečanosti imajo sedaj v gostilnicah večkrat pevske vaje. Pri teh vajah popevajo najhujše nemške pesni do pozne noči, kakor „das deutsche Lied“, „Wacht am Rhein“ itd. — In kaj mislite, kdo še te pesni navdušeno popevati pomaga? — C. kr. avskultant Alfonz Kapun, ki je bil nekdanj kot dijak v Gradei vnet Slovenec. Marsikdo bi vprašal, zakaj je bil takrat Slovenec? Najbrž, ker so mu takrat Slovenci inštrukcije davali in tako k zaslužku pripomogli. — In tako ravna tudi njegov oča, tukajšnji nadučitelj. Ta plačuje „šulferajnu“ na leto eden goldinar, da dobiva potem po trideset zuanih srebernikov. Tako

društvo in tako popevanje pa gotovo ni A. Kapunovemu stanu primerno. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesar so imeli zopet odličnih gostov: španskega in srbskega kralja. Pri velikem obedu so pa tudi ruskemu carju nazdravili, ker je ravno bil njegov rojstni dan. Ta zdravica je močno osupnila naše nemške liberalce, magjarone in Jude, ki vedno ščujejo Avstrijo v nepotrebni boj z Rusijo. Sedaj so zvedeli, da med našim in ruskim carjem ni nobenega sovraštva, kakoršnega si ovi liberalni lažnjiveci želijo. Srbskemu kralju Milanu so še podelili lastništvo 97 regimenta. — Vojni minister je dovolil, da smejo delavci in ubožneži rekruti tam biti pozvani k novačenju, kder stanujejo, da jim toraj ni treba potovati domov. — V Brnu in Dunaji so Nemci prisiljeni bili pripustiti ustanovljenje českih šol, kar so do sedaj zabranjevali. — Kranjski deželni zbor zopet zboruje, volitev Schreyova in Dežmanova bode bržčas ovržena. Bila sta voljena od grajščakov, čeravno grajščin nimata, tako kakor celjski dohtar Glantschnigggggggg v okrajni zastop, akoprem nima velikega posestva. Toti nemškutarji so res smešni, ker se mešajo med ljudi, katerim še niti ne pripadajo. — V gornjej Avstriji bil je dekan Grienberger iz konservativne manjine imenovan za namestnika deželnemu glavarju. Liberalcem se je to močno pod nos pokadilo. — Kneza in poslanca Alfred in Alojz Lichtenstein sta v grad Riegerburg pozvala okolo 7000 nemških kmetov in konservativcev, in sta poročala o delovanju v državnemu zboru. Kmetje so tema žlahtnima boriteljema za boljše bodočnost kmetskega stanu navdušeno pritrjevali. Liberalni nemški „bauernverein“ je zelo pobit v tistih krajih. — Magjarom je baje uže žal, da so na Hrvatskem s svojimi grbi toliko nesreče pouzročili, prav za prav jih je pa strah zavoljo nasledkov; kajti Hrvati ne bodo več lahko trpeli magjarskih davkarjev, eksekutorjev in Judov. Krvi se je dosta prelilo. Posebno v banskej granici so vojaki prisiljeni bili med ljudi streljati, ker so srenjske načelnike, župnike, učitelje, bodi resnične ali navidezne magjarone, tepli in pobijali; ustreljenih kmetov štejejo samo v Jabukovci blizo 40. V Zagorji so ljudje mirni, vojaštvo zopet odhaja.

Vnanje države. Zavoljo Francozov so si Nemci vendar v večnih strahih in prisiljeni veliko denarja trošiti za vojaštvo. To je Nemcem preveč. Začeli so toraj iskati zaveznikov in Bismark želi zbrati shod mogoče veliko zastopnikov evropskih vlad, ki bi sklenil, naj se v Evropi število vojakov, in tedaj tudi stroški in dače znižajo. Papež so baje privolili neka-

terim zahtevam pruskega ministra zastran vzgoje novih duhovnikov in jih nameščenja v službe, da se vrne cerkveni mir in izgnani škofje vrnejo na svoje sedeže. — Ruski car mudi se še vedno v Kodanji pri danskej kraljevskej rodbini. Tje je tudi angleški prvi minister, sloviti Gladstone, po morji se pripeljal, kar gotovo ni brez pomena. — Irski nezadovoljneži so zopet več ljudij umorili; dobivajo tudi mnogo nitroglicerina pa dinamita, da se je novih zločinov bati. Kako Irči črtijo Angleže, to ni dopovedati. — Rumunski in srbski kralj baje popolnem vlečeta z Bismarkom; toda njuni ljudje doma s tem niso po vsem zadovoljni. — Italijani imajo strašno dačo; vsak, ki da kaj na mlin, mora nekaj davka plačati, ki na leto znaša vkup 50 milijonov lir; to dačo hočejo baje ministri sedaj odpraviti. — Mesto Hartum v osrednji Afriki je sedaj v hudej nevarnosti; krivi mohamedanski prerok Mohdi stoji pred njim z vojsko 30.000 mož. Če vdere v mesto, utegne pomoriti tamošnje številne kristijane. — Zavoljo Tonkinga so Francozi zadnji čas večkrat skušali udariti na od Kitajcev poslane prostovoljce, da bi jih premagali, pa ni bilo mogoče kaj opraviti. Zgubili so uže precej ljudij in silno deževje jih moti.

Za poduk in kratek čas.

Cesar v Trbovljah.

Dne 10. julija na večer je bila tukaj lepa baklada z godbo, ktera je šla iz Trboveljske vasi do Vode.

Dne 11. julija je okoli 12. ure vže vse polno ljudstva na kolodvoru cesarja čakalo. Zbrali so se tukaj Trboveljski odborniki, kranjski deželni predsednik Winkler, glavlar iz Litije, zagorski župan in duhovščina.

Pod poveljstvom gosp. lajtnanta Vidra je stalo 200 mož rudniških uniformiranih ter so napravili špalir.

Ob 2. uri popoludan dospe presvitli cesar; kolodvor kakor vsa okolica je krasno okinčana. Tik njega stoji krasen slavolok z zelenjem, z deželnimi grbi in znamenji rudarstva. Na visokih drogih vihrajo zastave belo-modro-rudeče, žolto črne, belo rudeče, na kolodvoru na meji kranjski pa tudi modro-žolte, frankfurtarce ni bilo nobene. Vlaku postoji in iz tisuč grl se ne sliši drugega kot živijo-klici, kateri se ponavljajo ves pot, kajti povsod je stalo polno ljudstva živijo klicaje.

Presvitlega cesarja so tukaj, kar ni bilo v redu, najpoprej Kranjci pozdravili, mesto se mu na zadnje, ko se je od nas poslovil, predstaviti, namreč deželni predsednik baron Winkler ga je prvi nagovoril — potem predsednik

Trboveljske delniške družbe Pirquet — v imenu rudnikov potem še le g. župan Logar, kateri bi imel prvi na vrsto priti.

Cesar so nagovorili tukaj še sledeče gosp. odbornike, Bittnarja, Sraunika, Kolara, plemenitega Gosleta, centralnega direktorja Hertleja, direktorja Trpotica, lajtnanta Vidra, nadlajtnanta Zigeunerja, župnika Stagoja, župnika dobovskega in kaplane trboveljske — zdaj zagledajo cesar tudi pl. gosp. Kaiserfelda, ki je na zadaj stal in mu se zahvaljujejo za ljubeznjivi sprejem ter se podajo na voz in se odpeljujejo v rudniško bolnišnico. Pred bolnišnico čaka Njih Veličanstvo 1200 šolarjev trboveljskih iz rudniške šole, iz Hrastnika, iz Trbovelj in sv. Katarine v dolgih vrstah na obeh straneh pota. Hči doktorja Prosenjaka podari cesarju lep šopek. Tukaj se cesar le malo ponudijo ter se odpeljujejo potem na unajni rudnik „Tagbau I.“ Ves rudnik je kaj lepo ozaljšan z mlaji in zastavami. — Pri rudniškem poslopji, kjer premog perejo (Separation), je bil narejen pot do unajnega rudnika. Tukaj so zopet čakali rudarji uniformirani v vrstah postavljeni nad 200 mož pod komando lajtnanta in uradnika Penčerta z godbo na cesarja. Povsod kakor tudi tukaj, akoravno so imeli rudarji zapoved cesarja „z Glück auf“ pozdraviti, se ni drugega slišalo, kot živijo.

Delavci so na unajnem rudniku delali, za spremljevalca je bil centralni direktor Hertle, ki je cesarju vse razkazal. Ko si je cesar vse ogledal, podal se je v krasen paviljon. Tukaj so cesarju ponudili vina šampanca, kterege je tudi sprejel.

V petih spodkopih je bilo nabasanega dinamita 1300 kilogramov, električna iskra je vse to sprožila in v hipu je bilo nad 15.000 meterskih centov premoga podrtih.

Od tukaj vrnejo se cesar zopet nazaj na kolodvor, tam se Kaiserfeldu posebno srčno zahvalijo za sprejem na Štajerskem, ter dosta vijo, da Jih veseli, da so Štajerci toliko žrtvovali, naj bi Jim sprejem kolikor mogoče prijeten storili, „Znam, da so mi Štajerci zmirom vdani, in Vas zagotovem, da si želim Štajerce in Štajersko še večkrat obiskati“. Ko vže odhajajo, pristopi k Njim Kübek ter se tik voza od cesarja poslovi, vsi drugi smo pa ko je vlak vže odhajal neprenehoma živijo upili in si druga ne želimo, kakor Bog nam živi mnoga leta našega presvitlega cesarja, našo ljubo Avstrijo!
Rodošek.

Smešnica 38. Moja zdravila vselej pomagajo, pravi nek zdravnik boleniku. Ta mu je uže mnogo bil za vračenje denarjev izplačal in reče malo nevoljen: to Vam uže verjamem, da pomagajo, če ne boleniku pa Vam in apotekarju.